

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 577/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **BUILDHOUSE, s. r. o.**, Hlavná 77, Nová Dedinka, IČO 35 808 349, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Zuzana Papšíková, s. r. o., Jégého 8, Bratislava, IČO 36 800 040, v mene ktorej koná jej konateľka a advokátka Mgr. Zuzana Papšíková, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 49 Er 4124/2014-225 zo 4. júla 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka označená v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie okresnému súdu, ako aj náhradu trov konania v sume 10 198,85 eur. Súčasne navrhuje podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odloženie vykonateľnosti poverenia na vykonanie exekúcie č. 5103*139457 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 49 Er 4124/2014 vydaného okresným súdom 29. októbra 2014.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 49 Er 4124/2014 v procesnom postavení povinnej 2, proti ktorej sa oprávnený (Atos IT Solutions and Services s. r. o.) domáha vymoženía sumy 1 906 893,50 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom je notárska zápisnica č. N 106/2014,

Nz 4789/2014, NCR1s 4854/2014 spísaná notárom JUDr. Miroslavom Pavlovičom 10. februára 2014 (ďalej len „notárska zápisnica z 10. februára 2014“).

3. Návrhom z 28. októbra 2021 doplneným 2. novembra 2021 sa sťažovateľka domáhala vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, ako aj jej zastavenia z dôvodu nespôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu a súčasne navrhla odklad exekúcie. Sťažovateľka uviedla dve zásadné vady, a to absenciu náležitosti času plnenia záväzku sťažovateľky a absenciu súhlasu sťažovateľky vo vzťahu k použitiu notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

4. Uznesením č. k. 49 Er 4124/2014-217 z 20. apríla 2022 (ďalej len „uznesenie z 20. apríla 2022“) vydaným vyšším súdnym úradníkom okresný súd návrh zamietol a odklad exekúcie nepovolil. Z notárskej zápisnice považoval za preukázané, že povinná 1 – Marchsoft consulting, s. r. o., uznala, čo sa týka dôvodu a výšky, svoj záväzok voči oprávnenému v celkovej sume 1 906 893,50 eur, ktorý vznikol ako rozdiel po vzájomnom započítaní pohľadávok, a zaviazala sa dlžnú sumu uhradiť na účet oprávnenému v lehote najneskôr do 30. júna 2014. Zároveň povinná 1 v notárskej zápisnici neodvolateľne vyhlásila, že v prípade nezaplatenia dlhu v celkovej sume 1 906 893,50 eur v lehote najneskôr do 30. júna 2014 súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a súhlasí, aby oprávnený postupoval v zmysle § 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a použil notársku zápisnicu z 10. februára 2014 ako exekučný titul na celý hnutel'ný majetok, nehnuteľný majetok, práva a iné majetkové hodnoty povinnej 1.

5. Súčasťou notárskej zápisnice bola aj dohoda o ručení, ktorú uzatvorili oprávnený ako veriteľ a sťažovateľka (povinná 2) ako ručiteľ podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej sa povinná 2 ako ručiteľ zaviazala, že uhradí pohľadávku oprávneného v celkovej sume 1 906 893,50 eur, ak povinná 1 nesplní včas a riadne svoj záväzok v lehote najneskôr do 30. júna 2014. Sťažovateľka (povinná 2 a zároveň ručiteľ) túto dohodu žiadnym spôsobom nerozporovala. Z notárskej zápisnice z 10. februára 2014 exekučný súd ďalej považoval za preukázané, že sťažovateľka neodvolateľne vyhlásila, že v prípade, že povinná 1 nesplní svoj záväzok voči oprávnenému v celkovej sume v lehote najneskôr do 30. júna 2014, sťažovateľka ako povinná 2 súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a súhlasí, aby oprávnený postupoval podľa Exekučného poriadku a použil notársku zápisnicu ako exekučný titul na majetok sťažovateľky (povinnej 2).

6. Námietku sťažovateľky týkajúcu sa absencie konkrétneho času plnenia, ktorý by sa týkal ručiteľského záväzku sťažovateľky, vyhodnotil okresný súd ako nedôvodnú, a to s poukazom na § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Základnými atribútmi ručenia ako zabezpečovacieho inštitútu sú akcesorita a subsidiarita. Z akcesority ručenia vyplýva, že existencia záväzku ručiteľa je závislá od hlavného záväzku, t. j. ak zanikne pohľadávka, ktorej splnenie ručiteľ zabezpečuje, zanikne tiež ručiteľský záväzok. Subsidiarita ručiteľského záväzku znamená, že ručiteľ nie je zaviazaný vedľa hlavného dlžníka ako spoločný dlžník, ale je povinný uspokojiť pohľadávku veriteľa až vtedy, ak ju neuspokojí dlžník. Inak povedané, veriteľ môže požadovať splnenie pohľadávky ručiteľom až vtedy, keď k tomu najprv bezvýsledne vyzve dlžníka. Exekučný súd preskúmal splnenie zásady

akcesority a subsidiarity ručiteľského záväzku sťažovateľky a dospel k záveru, že obidva tieto atribúty ručenia boli splnené kumulatívne. Okresný súd na podklade listinných dôkazov považoval za preukázané, že 3. októbra 2014 doručil oprávnený povinnej 1 písomnú výzvu na úhradu dlžnej sumy v lehote 5 dní od vystavenia upomienky. Po márnom uplynutí dodatočnej primeranej doby poskytnutej povinnej 1 na plnenie doručil oprávnený 9. októbra 2014 výzvu na uhradenie celkovej dlžnej sumy sťažovateľke a vyzval ju, aby v lehote 5 dní od vystavenia upomienky, t. j. do 14. októbra 2014 uhradila dlžnú sumu oprávnenému. Keďže sťažovateľka v lehote 5 dní od vystavenia výzvy na úhradu dlžnej sumy, t. j. do 14. októbra 2014, dlžnú sumu neuhradila ani sčasti, oprávnený ako veriteľ si svoje právo vyplývajúce z dohody o ručení, ako aj z notárskej zápisnice uplatnil proti sťažovateľke v súlade so zákonom podaním návrhu na vykonanie exekúcie 15. októbra 2014 v súlade s notárskou zápisnicou, podľa ktorej sa veriteľ zaviazal uplatniť si svoje právo proti ručiteľovi najskôr 1. júla 2014.

7. Exekučný súd jednoznačne zastával názor, že oprávnený ako veriteľ stanovil sťažovateľke ako ručiteľovi pevným termínom čas, dokedy má splniť svoj ručiteľský záväzok. Je zrejmé, že termín plnenia ručiteľského záväzku nemohol byť presne stanovený v notárskej zápisnici, resp. dohode o ručení z dôvodu subsidiarity ručiteľského záväzku, keďže povinnosti ručiteľa plniť veriteľovi jeho pohľadávku predchádza márne uplynutie lehoty na plnenie záväzku dlžníka, ktorý bol primárne vyzvaný na plnenie pohľadávky veriteľa. S poukazom na uvedené vyhodnotil okresný súd námietku o nemožnosti určenia času plnenia ručiteľského záväzku za právne irelevantnú.

8. Aj námietku týkajúcu sa absencie súhlasu sťažovateľky s vykonateľnosťou notárskej zápisnice vo vzťahu k jej ručiteľskému záväzku vyhodnotil okresný súd za irelevantnú. V tomto smere akcentoval skutočnosť, že ručiteľ je z titulu subsidiarity ručiteľského záväzku povinný plniť rovnaký záväzok ako dlžník. Nejde preto o cudzí záväzok. Vyhlásenie povinnej 2 v predmetnej zápisnici, že súhlasí s tým, že v prípade, že povinná 1 nesplní svoj záväzok voči oprávnenému najneskôr do 30. júna 2014, je podľa okresného súdu platným súhlasom sťažovateľky ako povinnej 2 s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a súčasne platným súhlasom, aby predmetná notárska zápisnica bola použitá ako exekučný titul v exekučnom konaní. Exekučný súd ustálil, že najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako spôsobilého exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Ide o zákonnú náležitosť, ktorú musí notárska zápisnica splňať, aby bola z materiálneho hľadiska vykonateľná, t. j. aby bola exekučným titulom, na podklade ktorého môže byť vykonaná exekúcia. Okresný súd pritom zastával názor, že súhlas sťažovateľky (povinnej 2) s vykonateľnosťou notárskej zápisnice vo vzťahu k jej ručiteľskému záväzku tak, ako je formulovaný v čl. V notárskej zápisnice je platným právnym úkonom a v žiadnom prípade nespôsobuje nedostatok materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, čoho právnym následkom by bola nespôsobilosť exekučného titulu a neprípustnosť ďalšieho pokračovania v exekúcii.

9. Okresný súd zároveň zdôraznil, že nie je oprávnený skúmať notársku zápisnicu z hmotnoprávnej (vecnej) stránky, preto nie je v jeho kompetencii preskúmavať sumu záväzku povinných uvedenú v notárskej zápisnici. Exekučný súd je viazaný obsahom notárskej zápisnice a je povinný z nej vychádzať, nie je oprávnený zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý notársku zápisnicu vydal. Exekučný súd je oprávnený preskúmať výlučne predpoklady formálnej a materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, pričom po ich preskúmaní dospel k záveru, že notárska zápisnica je z formálneho a materiálneho hľadiska spôsobilým exekučným titulom.

10. Proti citovanému uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutá.

11. V napadnutom uznesení sa okresný súd stotožnil s odôvodnením obsiahnutým v uznesení okresného súdu z 20. apríla 2022 v celom rozsahu, ktoré v podstatných častiach opätovne zopakoval.

II.

Argumentácia sťažovateľky

12. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti opätovne poukazuje na dve zásadné vady notárskej zápisnice (bod 3 tohto uznesenia), v kontexte s ktorými je odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu nedostatočné. Namíeta v súvislosti s nevysporiadaním sa okresného súdu s jej argumentáciou obsiahnutou v sťažnosti arbitrárnosť napadnutého uznesenia. Porušenie základného práva vlastniť majetok sťažovateľka odôvodňuje nedodržaním postupov a pravidiel exekučného konania, keďže exekúcia mala byť zastavená, no naďalej prebieha.

13. V konkrétnostiach sťažovateľka odkazuje na uznesenia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 617/2016 a III. ÚS 653/2016, v ktorých sa ústavný súd zaoberal zhodnotením definovania času plnenia v exekučnej notárskej zápisnici voči ručiteľovi a uvádza, že čas plnenia ručiteľa spôsobom, „*ak dlžník neplní svoj záväzok riadne a včas v lehote najneskôr do 30.6.2014*“, nie je určitým spôsobom vyjadrenia času plnenia. Konštatuje, že čas plnenia pre ručiteľa v notárskej zápisnici nie je stanovený, pričom ak okresný súd odvodzuje splatnosť záväzku sťažovateľky ako ručiteľa od hmotnoprávných predpisov, potom dopĺňa podstatné náležitosti notárskej zápisnice, čím prekračuje svoje právomoci pri preskúvaní exekučného titulu a zasahuje do práv sťažovateľky.

14. Sťažovateľka ďalej zdôrazňuje, že chýba súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ak ona sama ako ručiteľ nesplní svoj záväzok, keďže sťažovateľka vyjadrila súhlas s použitím notárskej zápisnice len v prípade, ak dlžník neuhradí svoj dlh riadne a včas. Okresný súd pritom argumentuje postavením ručiteľa z hľadiska hmotnoprávneho predpisu, no tento záver podľa sťažovateľky odporuje § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Zdôrazňuje, že ak notárska zápisnica rieši záväzky viacerých dlžníkov, je potrebné skúmať jej obsah vždy s prihliadnutím na konkrétneho dlžníka, t. j. či obsah zápisnice vo vzťahu k nemu určuje záväzok, čas plnenia aj súhlas s vykonateľnosťou vo vzťahu k jeho záväzku.

15. Napokon sťažovateľka namíeta, že okresný súd v napadnutom uznesení nereagoval na argumentáciu obsiahnutú v sťažnosti, že nie je možné čas plnenia doplniť cez hmotnoprávne predpisy a že súhlas mal byť daný vo vzťahu k záväzku sťažovateľky ako ručiteľa. Okresný súd pritom len zopakoval závery obsiahnuté v uznesení z 20. apríla 2022.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti

(§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Z § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

18. V kontexte argumentácie sťažovateľky, ktorou odôvodňuje namietané porušenie jej v ústavnej sťažnosti označených práv, ústavný súd v súlade so svojou stabilnou judikatúrou považuje v prvom rade za potrebné poukázať na to, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 31/05). Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 43/04, IV. ÚS 238/07, II. ÚS 75/2021). O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie napadnutým uznesením okresného súdu:

19. Sťažovateľka atakuje nedostatočné odôvodnenie a arbitrárnosť napadnutého uznesenia okresného súdu z dôvodov obsiahnutých v časti II tohto uznesenia.

20. Ústavný súd vychádza s prihliadnutím na ústavnou sťažnosťou namietané porušenie práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru z premisy, ktorá umožňuje každému, aby sa stal po splnení predpokladov ustanovených zákonom účastníkom súdneho konania. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej efektívne umožní (mal by umožniť) stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú. Takto vymedzený obsah základného práva na súdnu ochranu sa uplatňuje aj v nútenom výkone súdneho a iného rozhodnutia. Aj vo výkone rozhodnutia alebo v súdnej exekúcii sa musí zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, ak splní predpoklady ustanovené zákonom (napr. II. ÚS 37/2011, I. ÚS 617/2016).

21. V kontexte namietaného porušenia už označených práv ústavný súd konštantne judikuje, že tieto práva zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. 5. 1997, *Recueil III/1997*, m. m. pozri tiež rozsudok vo veci *Ruiz*

Torija v. Španielsko z 9. 12. 1994, *Annuaire*, č. 303-B). Odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov preto tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

22. Podľa judikatúry ústavného súdu (III. ÚS 209/04) je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pritom všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (m. m. napr. IV. ÚS 115/03).

23. Tieto zásady týkajúce sa vzťahu ústavného súdu a všeobecných súdov pri ochrane ústavnosti, ktoré možno vyvodíť z doterajšej konštantnej judikatúry ústavného súdu, boli relevantné aj vo veci sťažovateľky. Okrem už uvedeného, keďže v konkrétnych okolnostiach veci je exekučným titulom, na podklade ktorého sa vykonáva exekučné konanie, notárska zápisnica, ústavný súd poukazuje aj na to, že exekučný súd pristupuje k notárskej zápisnici z hľadiska prieskumu jej vykonateľnosti obdobne ako k vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu, zohľadňuje pritom to, že notárska zápisnica ako exekučný titul je prejavom autonómie vôle subjektov súkromného práva (kontraktačnej slobody) a nástrojom umožnenia ďalšej realizácie práv a povinností, ktorá má prispievať k právnej istote. Aplikácia práva exekučným súdom zasahujúca do tejto slobody súkromnoprávných vzťahov by preto mala byť reštriktívna s vylúčením neprimeraného formalizmu (m. m. II. ÚS 427/2018, III. ÚS 33/2020).

24. Z už vymedzených hľadísk ústavný súd posúdil napadnuté uznesenie okresného súdu, dospel pritom po preskúmaní relevantných častí odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu k záveru, že okresný súd sa ním v dostatočnej miere zaoberal všetkými rozhodnými skutočnosťami podstatnými pre konštatovanie o tom, že notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom po stránke formálnej, ako aj materiálnej.

25. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku taxatívne vymenúva predpoklady materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu, pričom sťažovateľka atakuje nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia v kontexte konkrétnych predpokladov materiálnej vykonateľnosti, a to času plnenia a súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.

26. Po preskúmaní relevantných častí odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd sa v dostatočnej miere zaoberal sťažovateľkou namietanými vadami notárskej zápisnice z 10. februára 2014. Ústavný súd pritom, nezistiac aplikačnú svojvôľu vo veci použitých ustanovení Exekučného poriadku v súvislosti so sťažovateľkou namietanými vadami notárskej zápisnice, uzatvára, že interpretácia na vec sa vzťahujúcich noriem platného práva zodpovedá rozhodných okolnostiam prejednávaneho prípadu.

27. Konštatovanie okresného súdu o tom, že veriteľ stanovil sťažovateľke ako ručiteľovi pevným termínom čas, dokedy má splniť svoj ručiteľský záväzok (body 5 až 7 tohto uznesenia), je s prihliadnutím na skutočnosti vyplývajúce z notárskej zápisnice z 10. februára 2014, resp. dohody o ručení ako jej obsahovej súčasti podľa názoru ústavného súdu ústavne udržateľné. Sťažovateľka

na podporu svojej argumentácie, ktorou sa snaží konštatovanie okresného súdu vo vzťahu k času plnenia spochybníť, poukazuje na rozhodnutia ústavného súdu vydané vo veciach sp. zn. I. ÚS 617/2016 a III. ÚS 653/2016. Podľa ústavného súdu závery obsiahnuté v už citovaných rozhodnutiach vydaných ústavným súdom nepodporujú sťažovateľkou prezentovaný záver o tom, že čas plnenia nebol vo vzťahu k nej ako ručiteľovi stanovený nepochybné.

28. V už označených veciach prejednávaných pred ústavným súdom (I. ÚS 617/2016 a III. ÚS 653/2016) bola rozhodujúcou okolnosťou, pre ktorú nebolo možné stanoviť čas, kedy sa notárska zápisnica stala vo vzťahu k ručiteľom vykonateľnou, to, že oprávnená nepreukázala, že po splatnosti pohľadávky vyzvala ručiteľov na splnenie dlhu v konkrétnej sume za dlžníka a prístupujúceho dlžníka, čo bolo podmienkou vykonateľnosti notárskej zápisnice vo vzťahu k ručiteľom priamo v notárskej zápisnici ustanovenou. Z uvedeného dôvodu nebolo možné stanoviť čas, kedy sa notárska zápisnica stala vo vzťahu k ručiteľom vykonateľnou, pričom moment vykonateľnosti vo vzťahu k ručiteľom nebolo možné stanoviť ani na základe ďalších skutočností vyplývajúcich z predmetného spisu a ani interpretáciou do úvahy prichádzajúcich noriem (I. ÚS 617/2016 a III. ÚS 653/2016).

29. V konkrétnych okolnostiach veci sťažovateľky bol čas plnenia sťažovateľky ako ručiteľa identifikovateľný na podklade premisy „*ak povinná 1 nesplní včas a riadne svoj záväzok v lehote najneskôr do 30. júna 2014*“. V súlade s notárskou zápisnicou z 10. februára 2014 a dohodou o ručení, ktorá bola jej súčasťou, sa veriteľ zaviazal uplatniť si svoje právo proti ručiteľovi (sťažovateľke) najskôr 1. júla 2014. Okresný súd prihliadol aj na ďalšie zistenia vyplývajúce zo spisu, keď považoval za preukázané, že 3. októbra 2014 bola doručená výzva oprávneného povinnej 1 ako dlžníkovi splniť dlh v stanovenej lehote, pričom po márnom uplynutí primeranej doby poskytnutej povinnej 1 doručil oprávnený 9. októbra 2014 výzvu na uhradenie celkovej dlžnej sumy sťažovateľke ako ručiteľovi a vyzval ju, aby v lehote 5 dní od vystavenia upomienky, t. j. do 14. októbra 2014, uhradila dlžnú sumu oprávnenému. Keďže sťažovateľka na výzvu nereagovala a dlžnú sumu neuhradila do stanovenej lehoty, veriteľ si svoje právo vyplývajúce z dohody o ručení, ako aj z notárskej zápisnice uplatnil proti sťažovateľke v súlade so zákonom podaním návrhu na vykonanie exekúcie 15. októbra 2014, t. j. v súlade s notárskou zápisnicou, podľa ktorej sa veriteľ zaviazal uplatniť si svoje právo proti ručiteľovi najskôr 1. júla 2014.

30. Ústavný súd považuje aj s prihliadnutím na subsidiárny charakter ručiteľského záväzku za ústavne súladné konštatovanie okresného súdu o tom, že termín plnenia ručiteľského záväzku nemohol byť presne označený termínom v notárskej zápisnici, keďže povinnosti ručiteľa plniť záväzok musí predchádzať márne uplynutie lehoty na plnenie záväzku dlžníkom (§ 306 ods. 1 Obchodného zákonníka). Moment vykonateľnosti notárskej zápisnice vo vzťahu k sťažovateľke ako ručiteľovi tak bol ústavne súladným spôsobom stanovený aj s prihliadnutím na ďalšie skutočnosti vyplývajúce zo spisu, ako aj interpretáciou do úvahy prichádzajúcich noriem. Uvedený postup okresného súdu priamo aprobuje ako ústavne súladný aj závery obsiahnuté v sťažovateľkou poukazovaných rozhodnutiach vydaných v obdobnej veci (I. ÚS 617/2016 a III. ÚS 653/2016). Aj z uvedeného dôvodu nemožno postup okresného súdu vyhodnotiť ako taký, ktorým by sa dopĺňali podstatné náležitosti notárskej zápisnice, ale taký, ktorým všeobecný súd uplatňoval svoju právomoc exekučného súdu pri zisťovaní existencie materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Vyhodnotenie námietky sťažovateľky týkajúcej sa označenia času plnenia

ako podmienky materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice zo strany okresného súdu ako irelevantnej preto považuje ústavný súd za ústavne udržateľné.

31. Ani námietka sťažovateľky atakujúca absenciu jej súhlasu ako ručiteľa s vykonateľnosťou notárskej zápisnice nie je podľa názoru ústavného súdu dôvodná už na prvý pohľad, keďže vo svojej podstate vychádza z premisy existencie rôznych záväzkov obsiahnutých v notárskej zápisnici. Odôvodnenie okresného súdu, ktoré v tomto zmysle zdôrazňuje titulom subsidiarity ručenia totožnosť záväzku ručiteľa a dlžníka, je podľa ústavného súdu ústavne súladné, a preto aj záver okresného súdu, podľa ktorého je vyhlásenie sťažovateľky ako ručiteľa v notárskej zápisnici z 10. februára 2014, že súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v prípade, že povinná 1 nesplní svoj záväzok voči oprávnenému najneskôr do 30. júna 2014, platným súhlasom sťažovateľky ako povinnej 2 s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a súčasne platným súhlasom, aby predmetná notárska zápisnica bola použitá ako exekučný titul v exekučnom konaní na celý hnutel'ný majetok, nehnuteľný majetok a práva a iné majetkové hodnoty sťažovateľky ako ručiteľa (čl. V notárskej zápisnice z 10. februára 2014).

32. Z napadnutého uznesenia síce nevyplýva, žeby sa okresný súd zaoberal osobitne argumentáciou sťažovateľky prezentovanou v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 20. apríla 2022 (bod 15 tohto uznesenia), uvedené však nemá s prihliadnutím na predbežné závery ústavného súdu k osobitným námietkam sťažovateľky atakujúcim vady notárskej zápisnice, ktoré spôsobujú podľa sťažovateľky materiálnu nevykonateľnosť notárskej zápisnice, ktoré ústavný súd nevyhodnotil ako dôvodné, vplyv na ústavnú neudržateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu. Ako už bolo zdôraznené, ústavnú udržateľnosť odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu nemožno stotožňovať s povinnosťou všeobecného súdu reagovať na všetky námietky predstreté všeobecnému súdu účastníkom konania. Okresný súd v napadnutom uznesení, ktorým sa stotožnil s uznesením okresného súdu z 20. apríla 2022, na zdôraznenie jeho správnosti opätovne citoval jeho podstatné časti, objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia v rozsahu, ktorý postačuje na záver o realizácii práv sťažovateľky na súdnu ochranu či spravodlivý súdny proces v akceptovateľnej miere.

33. Vychádzajúc z už uvádzaných čiastkových záverov, ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a napadnutým uznesením okresného súdu nie je príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala porušenie označených práv a možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, a preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok napadnutým uznesením okresného súdu:

34. Namietané porušenie základného práva vlastníť majetok sťažovateľka, posudzujúc samotnú argumentáciu obsiahnutú v ústavnej sťažnosti, odôvodňuje porušením práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, v dôsledku ktorých malo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Vzhľadom na predbežný záver ústavného súdu k zjavnej neopodstatnenosti časti ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľka namietala porušenie práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo dôjsť už na prvý pohľad ani k porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy. Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj v tejto časti ústavnú sťažnosť

odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 1 výroku tohto uznesenia).

35. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľky v celom rozsahu bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa splnením podmienok na vyhoviecie návrhu na odklad vykonateľnosti, keďže zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu vyplýva (pozri § 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.), že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu implicitne prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie, k čomu v konkrétnych okolnostiach veci nedošlo. Z uvedeného dôvodu nebolo tomuto návrhu sťažovateľky možné vyhovieť (bod 2 výroku tohto uznesenia).

36. Odmietnutím ústavnej sťažnosti v celom rozsahu stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej ústavnej sťažnosti (zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie a náhrada trov konania), keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Ladislav Dudíťš
predseda senátu